

Iz življenja in sveta

Daljnovid pod vodo

Bliža se čas, ko bomo gledali podmorske čudeže na platnu

S potapljaškimi zvonovi je mogoče prodrati le v omejeno globino in tudi s posebnimi pripravami, n. pr. s kroglo, ki jo je uporabljal ameriški raziskovalec prof. Beebe, je možnost proučevanja morske globine še vedno omejena. V splošnem so učenjaki uporabljali duhovite aparate za lov posameznih globokomorskih bitij, a to ni moglo dati pravega vpogleda v življenje na dnu morja.

Sedaj pa je izumil ameriški raziskovalec dr. Hartmann umno pripravo za direktno opazovanje tega življenja, ne da bi bilo treba raziskovalcu potapljati se v globino. Hartmann je montiral v močno jekleno kroglo znano snemalno aparaturo za gledanje v daljavo, tako zvani televizor. Okoli snemalnih leč in na krogli sami so montirane močne reflektorke, ki osvetljujejo okolico skozi kremenčevost steklo. K televizorju in od njega vodi močan kabel, ki

prenaša potrebni električni tok. Opazovalec sedi lepo na kopnem ali na ladji in opazuje s sprejemnim aparatom slike podmorskega življenja. Te slike lahko poljubno snema tudi s kinematografsko kamero, ki je vdelana spodaj v krogli in ki jo ima v oblasti s pritiskom na električni gumb. V krogli sami so še avtomatične priprave za izenačevanje notranjega in zunanega tlaka, dalje motor, ki poganja vijak na spodnjem delu kroglo, da se more ta dvigati in padati.

Prve poskuse bo izvršil Hartmann v Sredozemskem morju, in sicer bo ugotovil v globini morja ostanke nekdanje zveze med Afriko in Evropo in ostanke nekdanjih mest, ki so baje izginila s to kopno zvezo na morsko dno.

Ce se poskusi posrečijo, bo mogoče tudi širši javnosti gledati podmorske čudeže na filmskem — platnu.

Šaljapinov povratek v Rusijo

Med moskovsko vlado in Šaljapinom je prišlo do sporazuma. Sloviti basist se bo vrnil v Rusijo, kjer se bo stalno naselil. Že 18. februarja bo pel na domačih tleh maslovno vlogo »Borisa Godunova«, ki jo šteje med svoje največje uspehe.

Šaljapin kot Don Quijote

Po časopisnih vesteh je bil Šaljapin sam, ki je dal pobudo za povratek v domovino. Vložil je prošnjo na moskovske oblasti, ki so mu dale zagotovilo, da mu bodo vrnilo državljanstvo, a tudi naslov »ljudeškega umetnika« in njegovo staro hišo, ki jo je sovjetska vlada po njegovem odhodu iz Rusije zaplenila.

35 let v Arktidi

V Winnipeg (Kanada) je prišla po 35-letnem prebivanju v Arktidi na kratek odpočitek ga. Stringerjeva, žena nadškofa v Rupertovi deželi. Svojemu možu je sledila v kanadsko ledno puščavo že ko je poroki. Bila je prva bela žena, ki je stopila na Hershelov otok, kjer ni imela svoje postaje, kakor niti Družba Hudsonovega zaliva niti kanadska policija. Z možem sta si zgradila najprej enosobno kočjo iz lisice, pozneje sta naročila v San Franciscu leseno kočjo, ki so ji domačini dali ime »velika hiša«. Prešlo pa je 17 let, preden je prvi domačin, Eskim, prestopil v krščansko vero.

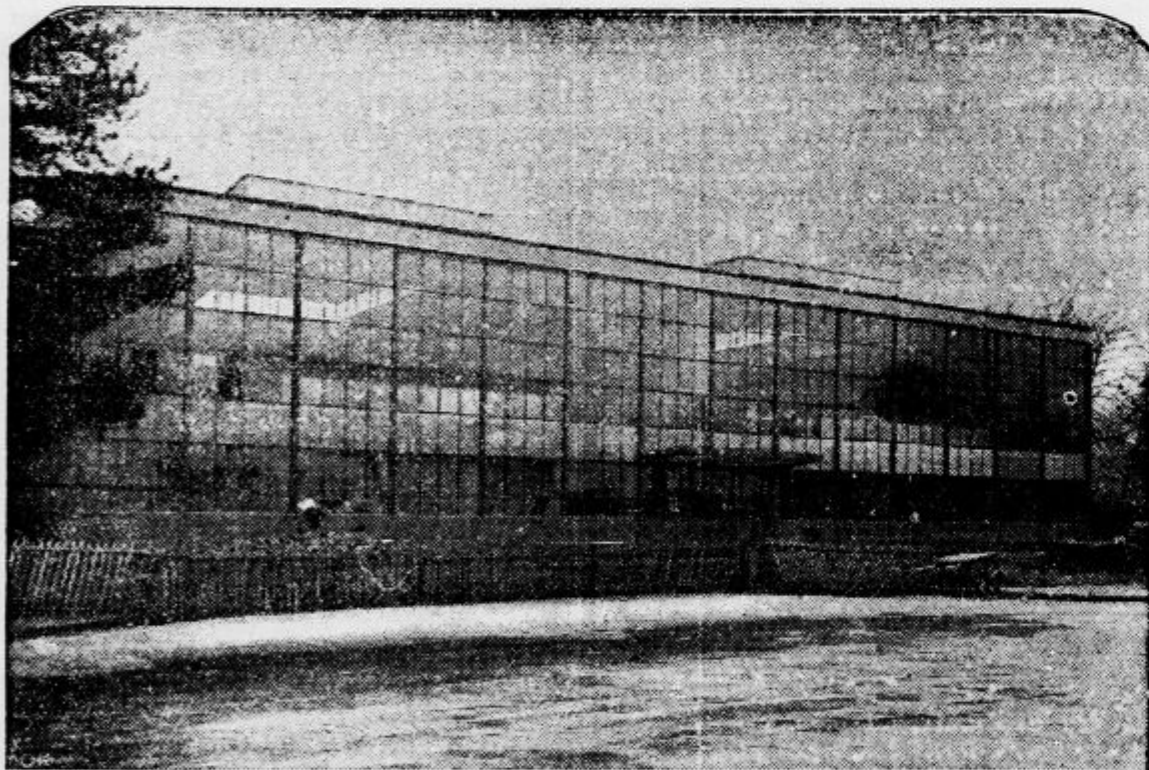
Ga. Stringerjeva opisuje Eskime kot ljudi, ki so videti na zunanjo zelo divji, v resnici pa dobrodušni. Z veliko spretnostjo izdelujejo čolne, pri čemer ne rabijo žebeljev, in vsakovrstne posode iz rogov. Njih žene so spretno šivile in izdelujejo obleke s pomočjo zakrivljenih nožev silno hitro. Pri svojih oblekah pazijo tudi na to, da so priročne po modi — Bog si ga vidi, odkod prihajajo modne vesti do njih. Snaženje domov ne prireja Eskimkam nobenih velikih skrbi. Kadar je v kočji le preveč umazano — zgradi gospodar enostavno novo kočjo, kar ne traja več nego uro.

Jezik je delal dostojno precej ovir, potem pa so začeli domačini obiskovati šolo, ki jo je nadškof osnoval nalašč zanje.

Cigareta z bacili kuge

V Bostonu sta se primerili dve nesreči, ki ju je zakrivila lahkomišelnost zdravnik in bolniške strežnice. Bolničarka je položila tlečo cigareto za trenutek med stekleničke. Ko jo je nesla spet k ustom, ni opazila, da je cigareta vžalena. Napravila je nekaj dimov in kmalu nato začutila, da se je lotela nezgodnega. Morala je v posteljo in preiskava je ugotovila, da se je nalezila kuge. Napori zdravnikov, da bi jo izlečili, so se izjalovili. Bolničarka je čez nekaj dni umrla in kugi je podlegel tudi zdravnik, ki jo je negoval.

Razorožitvena konferenca

V tem poslopju na Wilsonovem nabrežju v Ženevi se bo sestala 2. februarja razorožitvena konferenca

Križaljka v vlaku

Milvoj, veliki pesnik se vozi s svojim tajnikom v osebnem vlaku proti Novi vasi. Nasproti jima sedita v vozu nežna plavalas deklica in močan zagoreli mladenič v sodobni sportni obleki z ogromnimi rokami in krepko razvitim prsnim košem. Strogo in stvarno gre mladeničev oko preko devotke in njegov pogled se nikoli ne sreča z njenim, kadar dekletce dvigne svoje oči od križaljke, ki jo drži na kolenih.

Deklica je v zagati. Pri reševanju križaljke je dospela do ovire, preko katere ne more, naj si še tako grbanično nežno čelo in grizlja konec svinčnika. »Gospod Dolinar, se obrne končno na soseda, ali poznate kakšno egiptovski mesto s petimi črkami?«

»Naka«, odgovori sportnik, »v telovadbi imam prav dobro, v zemljepisju pa sem se komaj prelinil.«

Pesnik si nalahno pogladi svojo plešo in pravi svojemu tajniku: »Nova vas me v nekem pogledu spominja na Kairo.«

Tajnik ga pogleda s popolnim nerazumevanjem, sladka plavalaska pa vzdihne olajšano in hitro izpolni pet kvadratov svoje križaljke. Čez nekaj časa je položaj isti ko prej in spet vpraša atlet: »Gospod Dolinar, ali poznate modernega angleškega pisatelja s sedmimi črkami?«

»Nimam pojma, napišite kar Nelsn.«

Pesnik pa si podpre brado z roko in pravi, kakor iz sanj: »Dandanes čitajo ljudje pač najraje Wallacea.«

Obrazek je zjamsi in plavalaska je spet premagala težko oviro.

Kmalu pa mora spet vprašati: »Ali veste, gospod Dolinar, kako se pravi veliki starinski ladji na vesla?«

»Gospodična, jaz sem vendar kolesar, ne pa veslač.«

Pesnik nagne glavo na stran in pravi trdno: »Zdi se mi, da smo vsi sužnji-vešalci na galeji.«

Galeja! Navpični kvadrati se izpolnijo s šestimi črkami in križaljka je rešena. Z zadostnim zadovoljstvom kaže deklica list mlademu možu: »Je že rešena. Čisto sama sem jo rešila!« Željno je pričakovala njegove pohvale.

Ta pravi trdo: »Neumne čenče, babje zadeve...«

Vlak se ustavi. Kakor igračo dvigne mladi orjak svoj težki kovček z eno roko iz mreže ter lomasti prti izhodu. »Pišite mi kaj, gospodična«, pravi malomarno preko rame. Dekletce žari od veselja.

Ko se vlak spet premakne, se obrne pesnik k dekletcu in ji reče par besedi izbrane vladnosti. Plavalaska se zanje ne zmeni in gleda brezbrizno preko pesnika. Ta ne obupa, marveč nadaljuje še z večjo izbratnostjo svoj enostranski pogovor. Devotka se umakne prav globoko v kot. Milvoj pa se potruži še bolj ter reče deklici nekaj posebno ljubeznivega, globokega in duhovitega. Izvalji jo je končno, da je dejala z neskončno zaničljivostjo:

»Kaj boste vi... sploh ste mi preveč nezobrazljivi!«

Zanimivosti iz znanstvenega sveta

3000 posnetkov na sekundo

Hucquard in Magnan sta zgradila kinematografski aparat, ki omogoča 2000 do 3000 posnetkov na sekundo. Normalno število posnetkov je, kakor znano, 24. Konstruktorja pa nameravata zgraditi še aparat, ki bi posnel do 10.000 slik na sekundo. To bi omogočalo n. pr. snemanje letanja žuželk v vseh podrobnostih.

Kaj je z »morsko kačo«?

Ravnatelj londonskega akvarija Gould je proučil vsa razpoložljiva poročila o morskih kačah. Devet desetih teh poročil je izločil, ostalo jih je kakšnih 30 iz zadnjih 20 let in ta se mu vidijo verjetna. Po natančnem primerjanju vseh teh preostalih poročil je prišel do prepričanja, da morska kača res eksistira, in sicer mora biti kakšen plezozaver ali njegov potomec, ki se sprejaha po morju z dvema drugima nezanimama poslastima.

Absorbirani Roentgenovi žarki

Roentgenovi žarki imajo zmožnost, da prodirajo tudi skozi neprozorna telesa. Pred kratkim pa je znani fizik Ray odkril zanimivo dejstvo, da se del prvotne frekvence takšnih žarkov, če gredo skozi absorbirajočo snov, deloma zmanjša. Iz absorbirajoče snovi izstopajo žarki z normalno in drugi z zmanjšano frekvenco. Ray razlaga ta pojav tako, da so zadnji žarki oddali nekaj svoje energije atomom absorbirajoče snovi.

K odstopu avstrijske vlade

Dr. Karel Buresch, dosedanji zvezni kancelar, ki je dobil mandat za sestavo nove vlade.

Zemski ostanek Blasca Ibaneza

Španski pisatelj Blasco Ibanez je umrl pred leti na francoski Rivieri v Mentonu, kjer so ga tudi začasno pokopali. Pisatelj je v oporoki izrecno določil, da se noče vrniti v domačo zemljo pred spremembo državne oblike. Zdi, ko je novi režim popolnoma siguren, so pokopniki prijatelji odprli Ibanezov grob in veli prepeljati pisateljeve ostanke v Valencio. Prevoz v Španijo bo oskrbela posebna delegacija in Ibaneza bodo pokopali v republikanski Španiji z največjimi častmi.

»Nil, življenje reke«

Znani pisatelj Emil Ludwig, avtor »Napoleonat in velikih življenjskih romanov Goetheja, Lincoln in drugih velikih mož, je odpotoval v Sudan, kjer hoče zaključiti svoje študije o Nubiji in Abesiniji. Ko se vrne v Evropo, se bo lotil pisanja dela, ki mu že dolgo leži na srcu, a se doslej ni mogel lotiti njegove izvršitve. Naslov knjige bo »Nil, življenje reke«. Egiptski kralj Fuad je sprejel Emila Ludwiga v posebni avdienci in mu je ponudil v imenu vlade razne ugodnosti. Ludwig se bo vozil do Assuana kot gost egiptске vlade, potem pa bo nadaljeval potovanje s podporo angleške vlade.

Ruski vzlet v stratosfero

Tudi Rusija noče zaostati za državami, ki so poskušale svojo srečo z vzletom v stratosfero. Kakor poročajo iz Leningrada, se bo vzlet vršil še letos poleti. Balon bo po načrtih strokovnjakov vzletel 15 tisoč metrov visoko, v njem pa bosta dva učenjaka, ki bosta raziskovala stratosfero po načinu švicarskega profesorja Piccarda v Belgiji.

Humor — znak degeneracije?

Neki ameriški učenjak je mnenja, da pomeni prekipajoči humor znak degeneracije. Mož vidi tudi v pretiranem humorju sodobnega Američana ta znak in resno svari ljudi, naj ne nasedajo navadi, ki meji na patologijo in je v svojem bistvu že razvada.

Pesniku Milvoju je bilo dovolj. Dekletce pa je na svoji torbici takoj napisalo razglednico gospodu Dolinarju in ga zagotavljalo, da ji bo voljara do Nove vasi ostala za vedno nepozabna.

Milvoj pa odslavi, da je v veliki križaljki življenja najvažnejša posest moč in ne duh, dasi ima tudi slednji tri črke.

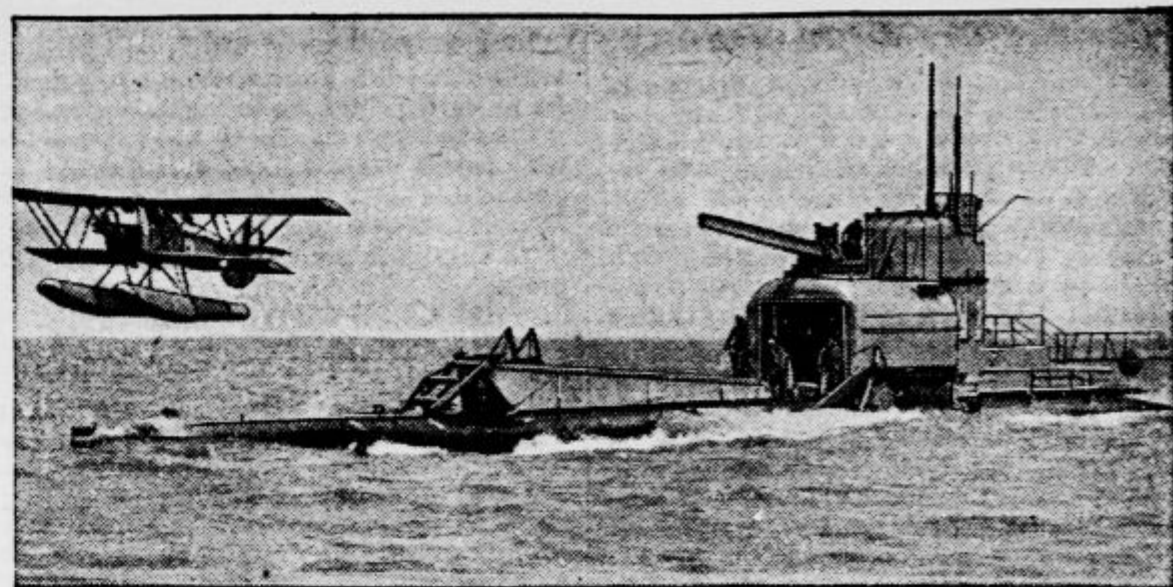
Anekdote o ženskah

70-letni Anatole France je pripovedoval nekoč Franku Harrisonu naslednjo, malce melanholično zgodbo:

»Veste, dragi prijatelj, rajši se šetam po pariskem predmestju nego po Bois (Boulogneskem gozdu). Če občudujete aristokratske dame, prejmete za to le prezirljiv pogled. Če pa srečate dražestno malo mladitko in če ji rečete, is je lepa, se vam bo nasmejala. Če jo povabite nato na večerjo, bo povabilo sprejela, seveda s pogojem, da sme privedi v svoje varstvo kakšno prijateljico s seboj. Da, da, dragi prijatelj, pred tridesetimi leti se ni videlo nobenemu dekletu potrebno, da bi se varovala pred menoj, a sedaj, ko to sploh ni potrebno, potrebuje varstva. To so tragedije življenja!«

Ninon de Lenclos je stala nekega dne pred težavo nalogo, kako bi grofu Segurju povedala, da mora prekiniti svoje razmerje z njim. Zaročila se je namreč z nekim italijanskim knezom. Napisala je grofu izredno taktično in duhovito pismo.

K strašni katastrofi v Rokavskem prelivu

Angleška podmornica »M 2«, ki se je na višini Portlanda potopila in ki je dosedaj še niso našli. Angleška admiraliteta smatra, da za možnost ni več pričakovati rešitve. (Glej zadnja poročila med brzojavkami.)

Nemogoče...

Boj izumiteljev proti besedi »nemogoče« — Ehrlichov izum. — »Nemogoči gramofon« — Perpetuum mobile

Salvarzan, eden največjih izumov v medicinski stroki, s katerega pomočjo se je sifilida tako omejila, da bo sčasoma vsaj v Evropi praktično prenehala biti šiba božja, je izumil nemški raziskovalec prof. Ehrlich po dolgotrajnem boju z vsemi mogočimi ovirami in pred vsem z besedo »nemogoče«, s katero so nasprotniki spremljali njegove napore. Ta napor je bil videti dejansko brezuspešen. Treba bi bilo najti snov, ki bi učinkovala tako močno, da bi pomorila mikroskopične povzročitelje te strašne bolezni. Toda povzročitelji so bili v živem telesu in zdelo se je, da mora takšna snov imeti potemtakem katastrofalne posledice tudi za človeški organizem. Vrh tega je Ehrlich začel svoje poskuse z neko spojino arzena — torej nevarnega strupa. Tora Ehrlich in njegov sodelavec Hata se nista vdale. Leta in leta sta poskušala — vsak poskus je kazal neuspeh. Tako sta preizkusila preko 600 različnih preparatov in vsak preparat je zahteval večtedenskega in celo večmesečnega eksperimentiranja. Šele pri 606. preparatu je zmaga ogromna žilavost obeh raziskovalcev — izumila sta salvarzan. Sicer je bilo treba še večletnega boja in dela za izboljšanje tega preparata, toda glavna bitka proti besedi »nemogoče« je bila zmagovalno končana.

Gramofon pomeni dandanes samo ob sebi umevno stvar — a bili so časi, ko so strokovnjaki tudi ta izum proglašali za »nemogoče«. Znano je, kaj se je zgodilo Edisonovemu zastopniku, ko je 1878. predaval novo ustvaritev genialnega izumitelja v francoski akademiji znanosti. Eden izmed strokovnjakov je skočil pokonci in osmerjal Edisonovega zastopnika, češ, kako si pridrne izvajati trebuljaške trike pred akademijo! Fonograf so izročili nato sistem učenjaku za dalj časa, da ga različe — a tudi potem se ni dal prepričati, kajti nemogoče je, da bi nemarna kovi-

na posnemala plemeniti zvok človeškega glasu.

Še huje se je godilo novemu izumu v Rusiji. Tam so prvemu predvajalcu fonografa aparat uničili, možu so naložili visoko globo in ga za tri mesece zašili...

Takšnih primerov, ko se je beseda »nemogoče« izkazala za napačno, bi lahko našli nešteto. A so tudi primeri, ko je neizgovarja nepopolni človeški razum, temveč narava s svojimi zakoni — in takrat je nemogoče res nemogoče.

Takšen primer je primer čudežnega stroja, ki se imenuje perpetuum mobile (ali »slovenskim izrazom »nemirnik«) in ki naj bi imel to sposobnost, da bi delal sam od sebe vso večnost. Tisoči in tisoči izumiteljev so se bavili že s tem problemom, ogromne energije in vsote denarja s šla v ta namen — brezuspešno. Prvi perpetuum mobile, o katerem smo bolj poučeni, je zgradil francoski arhitekt Villars 1225. Bilo je to kolo, ki naj bi teklo samo od sebe s pomočjo klenjave na rakovo nogi. A še danes, ko je že davno dognano, da bi ideja takšnega večnega delujočega stroja zakonu o ohranitvi energije v obraz, je še mnogo ljudi, ki skušajo naravo »premotiti« s pomočjo težnosti, magnetizma, solne energije itd., a patentni uradi dobivajo še vedno dovolj prijav za takšne stroje, ki se potem izkažejo za bolj ali manj duhovite igravke z naravnimi silami in — samoprevare.

Kralj zvečilnega gumija

William Wrigley, odkritelj zvečilnega gumija, o čigar smrti smo poročali v večerajšnji številki.

Pevka po povzetju

Ravnatelj nekega bukaštanskega gledališča se je bil pogodil z neko pevko, baje italijansko grofico, ki je nastopala v Aleksandriji. Pevka bi rada šla v Bukarešto, a je bila tako zadolžena, da ni mogla niti potnih stroškov. Zato je prosila ravnatelja, naj ji da predujem. Tega on ni hotel, ker se je bal, da ji upniki denar zaplenijo. Imel pa je genialno idejo.

Z neko romunsko brodarsko družbo se je pogodil, da mu pripelje pevko v Konstanco s parnikom in tu si jo ravnatelj sprejel kakor blago — po povzetju, to je po izplačilu potnih stroškov. Družba je šla na to in je pevko pripeljala v Konstanco. A tu je čakalo gledališkega ravnatelja nemilo presenečenje. Računal je bil, da bo doznal stroški kakor običajno kvečjemu 2500 do 3000 Din, družba pa mu je predložila račun za več nego 10.000 Din. Pevka, ki je vedela, da bodo drugi zanj plačali, je namreč med prevozom žvela kakor knežinja, odrekala si ni prav nobenega mogočega užitka. Ravnatelj je hotel »povzeti« sploščeta odkloniti, ko pa je kapitan odločno izjavil, da odpelje »blago« v tem primeru enostavno nazaj, mu ni preostalo drugega, nego da je segel v žep in zadevo poravnal.

Vsak dan ena

»Mama, midva se igrava porokole!«
»Kje pa je Tineček?«
»Leži pod zozo, štorčija ga še ni prinesla!«

J. O. Curwood

Na meji sveta

Nazadnje je izpregovoril: »Če ima kapitan Rifle prav, je moralo dekle tamle pasti v vodo.« Pokazal je na določeno mesto. Alan je vstal.

»A tam zdaj ne more več biti,« je dodal Olaf.

V srcu je bil trdno prepričan, da je prav tam — spodaj, na dnu morja. Obrnil je svoj motorni čoln in zavil proti obali. Izpod senice gora se je kake tri ali štiri milje od njuju zableščal beli pesek. Čez četrt ure se je začrtala na drevju in skalovju vijuga dima.

»Tam stanuje Mc Cormick,« je pripomnil Olaf.

Alan ni ničesar odgovoril. Skozi Olafov daljnogled je videl Škotoovo domačijo. Olaf mu je bil zatrdil, da pozna Sandy Mc Cormick sseherni morskotok in vrtnec petdeset milj daleč na okoli in da bi mogel z zavezanimi očmi najti Mary Standishevo, če bi jo zaneslo na suho. In Sandy ju je prišel pozdravit, ko je Ericksen na plitkem kraju spustil sidro v vodo.

Skočila sta iz čolna, voda jima je segala do stegen, in zabredla na suho. Med hišnimi vrati je Alan zagledal žensko, ki ju je začuden gledala. Sandy sam je bil mlad in rdečeličen, bolj dečku podobnega kakor možu. Podala sta si roke. Nato je Alan poročal o tragediji, ki se je bila zgodila na »Nomi«, in jima razložil svojo nalogo. Krčevito se je trudil, da bi govoril mirno, in mislil je, da se mu je to tudi posrečilo. Res je bilo, da njegov hladni, trdni glas ni izdajal razburjenja. A vendar! McCormick, ki se je moral težko boriti za obstanek, je začuden prislutnil, ko mu je ponudil nagrado za njegove usluge. Petdeset dolarjev za vsak dan in razen tega še pet tisoč dolarjev, če najde dekletovo truplo!

Za Alana so bili številke brez vsakega pomena. Z denarjem ni bil stiskač, in če bi rekel deset tisoč ali dvajset tisoč dolarjev, bi se mu

bila zdelala tudi ta vsota popolnoma nevažna. V Nomi mu je ležalo v bankah več kot toliko denarja, in če bi bilo treba, bi bil prav tako drage volje ponudil svoje črede severnih jeleov. Na Olafovem licu je McCormick opazil izraz, ki mu je nekoliko pojasnil, kako in kaj. Alan Holt ni bil zblaznel. Bil je v takem stanju, v kakršnem bi bil tudi vsak drugi, če bi izgubil tisto, kar mu je najdragocenejše na svetu. In ko je McCormick zatrjeval, da bo storil za obljubljeni denar vse, kar more, se je nehote oziral na ženo, ki je stala med vrati.

Alan jo je pozdravil. Bila je tihla, prelestna, na oko kar dekliška žanica. Resno se je nasmešnila Olafu, podala Alanu roko, in njene sinje oči so se razširile, ko je slišala, kaj se je bilo zgodilo na Nomi. Alan ji je pustil same in se vrnil na morsk breg. In ko si je tlačil pipo in jo prižgal, je Šved povedal mladi dvojici, kar je slutil in domneval — da pomeni to dekle, ki morje najbrže nikoli ne bo vrglo njegovega trupla na obalo, Alanu začetek in konec sveta.

Tisti dan so preiskali mnogo milj obale, med tem ko je Sandy Mc Cormick z majhnim, okretnim motornim čolničkom švilgal med otoki na jugu in vzhodu sem ter tja. Bil je spreten raziskovalec novic in je tudi s škotsko zvitostjo izkušal napeljati dobro kupčijo zase. V kakih desetih hišah je pustil podrobnosti o dekletovem utopu in ponudbo pet sto dolarjev tistemu, kdor najde njeno truplo; s tem je dosegel, da se je še pred večerom udeleževalo iskanja kakih trideset ljudi, moških, dečkov in žensk.

»In ne pozabite,« je Sandy zabilil vsakemu posebej, »mogoče je, da jo vrže morje na suho med jutrišnjim in pojutrišnjim dnem — če jo bo vobče vrnilo.«

Večerni mrak prvega dne je zalotil Alana kakih deset milj daleč od njegovega izhodišča na obali. Bil je sam, za kaj Olaf Ericksen je bil odšel v nasprotno smer. Ta Alan, ki je nočjo gledal, kako se je solnčna obla potapljala v morje, med tem ko so zlato se iskreča pobočja gorá za njim odbijala poslednje žarke njenega bleska, je bil

čisto drugi človek, komaj še podoben samemu sebi. Bilo je, kakor da bi bil prestal težko bolezen in kakor da bi mu bilo iz zemlje njegove ljubljene dežele preželo duha in telo novo umevanje življenja. Obup se je zrcalil na njegovem obrazu, a vendar je bil zdaj blažji na pogled. Trde in trmaste črte se niso več krivencile okoli njegovih ust, oči niso več skrivale njegove žalosti in v njegovem držanju je bilo nekaj, kar je kazalo, da je globoka strast očistila njegovo notranjost. V somraku, ki je postajal čedalje globlji, se je vrnil proti koči, neprestano se oziraje po Mary Standishevi. Vsaka milja je stopnjevala njegova čuvstva, ki so se bila porodila iz smrti in o katerih je vedel, da ga ne bodo nikoli več zapustila. In bilo mu je, kakor da bi mu ob rahlem šumenju morja noč sama šepetala na uho, da morje ne vrača svojih mrtvih.

Olaf, Sandy Mc Cormick in njegova žena so bili v hiši, ko je o polnoči potrkal na vrata. Ves upehan je bil. Teh sedem mesecev, ki jih je bil prebil v Združenih državah, ga je bilo pomehkužilo — tako se je izgovoril. Nič ni vprašal, ali so drugi kaj opravili. Tudi tako je vedel vse. Oči žene so mu s skoraj materinskim sočutjem vse povedale, kakor hitro je stopil v kočo. Pripravila mu je bila večerjo in kavo, in Alan se je posušil, da je jedel. Sandy je poročal o tem, kar je bil ukrenil. Olaf je kadil svojo pipo in izkušal veselo in izpodbudno govoriti o krasnem vremenu, ki se je obetalo za jutrišnji dan. O Mary Standishevi ni nihče govoril.

Alan je čutil prisiljenost, ki je vladala v izbi, in vedel, da je vse to samo zaradi njega. Ko se je najedel, si je prižgal pipo in rekel Elleni Mc Cormickovi, kako silno ga je presunil pogled na gore za reko Eyakom in kako srečna je ona, ki ima svoj dom v tem rajskem kotičku. Prestregel je njen pogled, ki mu je povedal mnogo takega, česar ni izrekel z besedami. Kraj je bil kaj samotnejši za žensko brez otrok in Alan je jel smešljaje se govoriti s Sandyjem o otrocih. Otroke bi morala imeti — cel trop otrok. Sandy je zardel in Olaf je buhnil v grmeč hrohot. A z ženinim lic je izginila rdečica, nekam zresnila se je. Ko se je ozrla na Sandyja, je bilo v njenih očeh tiho koprnjenje, ki jo je izdajalo.

REŠITEV VAŠIH LAS.

Žepni model »Handbag«
Din 100.—

Veliki model »Standard«
Din 200.—

Vporablajte redno

zjutraj in zvečer električni glavnik »White« in v enem tednu bodo vaši lasje popolnoma spremenjeni. Mila električna struja, ki prihaja izpod lasišča, regenerira korenine in učini, da porastejo novi lasje. Vaši lasje bodo kmalu zopet bleščeči, mehki in valoviti in to kot učinek elektricitete, brez nevarnosti in brez električnih drgetov.

Imate li prhljaj?

Prhljaj povzroči večino bolezni lasišča izgine v nekaj dneh in se nič več ne vrne, ako redno vporablja električni glavnik »White«.

Ali vam postajajo lasje sivi?

Sivi lasje dobe zopet svojo prvotno prirodno barvo.

Ali vam izpadajo lasje?

Na redkih in golih mestih, ako imate še korenine in ako zares redno vporablja električni glavnik »White«, vam bodo korenine ponovno oživele in vaši lasje na novo porastli.

1.250.000 električnih glavnikov „White“

se že nahaja v uporabi po vsem svetu in dospelo je že na tisoče oduševljenih zahvalnic.

JAMSTVO!

Ne stane vas nič, samo da glavnik doma preizkusite. Ako niste v teku osmih dni popolnoma zadovoljni s glavnikom, nam ga lahko vrnete in mi vam izplačamo popolen znesek.

Ali vam moremo staviti ugodnejšo ponudbo? Ako električnega glavnika »White« ne morete dobiti pri svojem stalnem dobavitelju, tedaj izvolite izrezati priloženi kupon in ga nam poslati z odgovarjajočim zneskom in Din 15 za poštnino. Mi vam bomo po prejemu denarja takoj odpotali zahtevani model.

Z glavnikom dobavljamo baterija traja več mesecev. Rezervna baterija za eden in drug model stane 15 Din.

Električni glavnik »White« prodajajo drogerije, parfumerije, lekarne in frizerski saloni.

Positiven dokaz!

Gospodična D. S. iz Siska nam piše: »Izvolite mi poslati dve bateriji za žepni glavnik »Handbag« kate-rega sem pri vas kupila. Čutim, da mi glavnik »White« deluje, ter ga hočem vsakomur toplo priporočiti.«

NAROČILNICA:

Gospodu Hinko Mayer i drug, parf. oddelek, generalnim zastopnikom za električni glavnik »WHITE« Zagreb, Praška ulica 6.

Poslite mi po povzetju z baterijo in natančnim navodilom za uporabo komadov električnega glavnika »White« model »Standard« po Din 200.—, komadov električnega glavnika »White« model »Handbag« po Din 100.—.

(Nepotrebno prečrtati.)

Naročam ta glavnik pod pogojem, da mi boste, ako bi me tekom sedmih dni glavnik popolnoma ne zadovoljil potem ko vam vrnem glavnik, moj denar popolnoma povrnil.

Ime
Naslov

Gospodične

129.-

Vrsto 5485-80

Idealni čevlji iz crpe de china za ples in salon.

Rata

Danes ni več mogoče iti na ples brez elegantnih čevljev. — Vsak

moški obrača pozornost na Vaše nožice.

Želimo, da v naših čevljih vzbudite splošno pozornost in smo zato pripravili za Vas nove modele iz svilenege atlasa, crpe de china in raznih brokatov, ki jih barvamo v enakem tonu, kot je Vaša obleka.

Otvoritev gostilne!

Vljudno naznanja cenjenemu občinstvu, zlasti pa znanec in prijatelj ter ljubiteljem sprehodov v lepo Kolezijo in v Mestni log, da sva danes

v Kolezijski ulici šte. 19

v najini novi hiši, s prav lepimi prostori, OTVORILA GOSTILNO.

Postregla bova vedno s najboljšo pijačo iz najboljših kleti naših goric ter z izvrstno kuhinjo ter z miznimi jedili.

Priporočava se za mnogobrojni obisk

IVANKA in FRANCE SLOVŠA

gostilna, Kolezijska ulica šte. 19. 2070

Potrtega srca naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest, da je moj dobri so-prog, brat, stric in svak, gospod

Vincenc Brišnik

posestnik in gostilničar, bivši mnogoletni župan in načelnik krajevnega šolskega sveta, soustanovitelj in bivši načelnik gasilskega društva, soustanovitelj Hranilnice in posojilnice v Braslovcah in član njegovega načelstva itd.

včeraj dne 28. t. m. ob 18.10. previden s sv. zakramenti, v 72. letu, za vedno zaspal v Gospodu. Pogreb dragega pokojnika bo v nedeljo, dne 31. t. m. ob 10. dopoldne po končani sv. maši.

Braslovce, dne 29. januarja 1932.

Žalujoča soproga in ostali sorodniki

OBCINA IN KRAJEVNI ŠOLSKI SVET V BRASLOVCAH sporočata žalostno vest, da je bivši župan in mnogoletni svetovalec in član krajnega šolskega sveta, gospod

Vincenc Brišnik

posestnik in gostilničar v Braslovcah

dne 28. t. m. nenadno preminul.

Braslovce, dne 29. januarja 1932.

HRANILNICA IN POSOJILNICA V BRASLOVCAH naznanja žalostno vest, da je njen ustanovnik in zvesti član načelstva, gospod

Vincenc Brišnik

posestnik in gostilničar v Braslovcah

dne 28. t. m. preminul.

Braslovce, dne 29. januarja 1932.

Razpis

Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani razpisuje oddajo

mizarskih del

za objekt III. v Beethovnovi ulici v Ljubljani.

Proračun, razpis in načrti se dobijo od 1. februarja dalje med uradnimi urami pri podpisnem zavodu v Gledališki ulici 8 v Ljubljani.

Oferte je vložiti do 10. februarja 1932 do pol 12. ure dopoldne pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani.

Pokojninski zavod za nameščence
v Ljubljani

2072

Ležalnica s stensko posteljo, z električnim ogrevanjem, s tapiranim madracom — praktična za vsako hišo, hotel, za potujoče osebe in nočne službe. Stanje Din 300.—

spaljni fotelj stane Din 1300

Ležalnica s stensko posteljo, z električnim ogrevanjem, s tapiranim madracom — praktična za vsako hišo, hotel, za potujoče osebe in nočne službe. Stanje Din 300.—

Na tem tisku čisto čisto hano porje kg po Din 48.— čisto belo goveje kg po Din 130.— in čisti pol kg po Din 250.—

L. BROŽOVIC, ZAGREB

Ulica 62. III.

ELEKTRIČNI GLAVNIK „WHITE“

